

vor ærede Udvalgsformand (Lange) udtale sig om —, at Fabrikanterne har sluttet sig sammen og truffet Aftale om, at de vilde ikke gaa ud over en Pris af 27 Øre. Jeg ved ikke, om det har noget paa sig eller ej, men efter at have set den udenlandske Tobak, som vor ærede Formand har fremvist for os i Udvalget — god Tobak — og den Pris, som er anført for den, maa jeg erkende, at 27 Øre for den indenlandske Tobak vist er en meget ordentlig Pris.

I Forslaget var der den Bestemmelse, at Tobakken skulde frembydes til Opvejning paa et bestemt Tidspunkt, som fastsattes efter Forhandling mellem Vurderingsraadet og Toldkammeret, og dette Tidspunkt skulde være inden Udgangen af Februar. Det medførte den Ulempe, at hvis Tobaksdyrkeren skulde kunne afsende sin Tobak til Køberen samtidig med, at han fremstillede den til Opvejning, hvilket jo vilde være det fordelagtigste for ham, da han saa ikke behøvede at føre den frem og tilbage, vilde han altid være nødt til at sælge inden Udgangen af Februar, og dette, at der skal sælges indenfor en vis bestemt Frist, kunde maaske medføre, at man fik noget mindre derfor, end man kunde faa, naar man havde Ret til at vente og sælge paa det Tidspunkt, man selv fandt belejligt. Derfor har Udvalget foranlediget Finansministeren til at foreslaa en Ændring paa dette Punkt, saaledes at det nu staa Tobaksdyrkeren frit for at bestemme, hvornaar han vil fremkomme med sin Tobak til Opvejning, naar det kun sker inden Udgangen af Juni Maaned. Denne Frist er sikkert saa rigelig, at under almindelige Forhold vil al Tobak til den Tid kunne være solgt; i Regelen sælges den jo en hel Del tidligere. Imidlertid vil det, at Tobakken kommer senere frem, medføre, at Tobakken svinder noget i Vægt, og forhaabentlig ogsaa, at Dyrkerne kan faa en noget højere Pris, og den højtærede Minister har derfor gjort dette Ændringsforslag betinget af, at Afgiften, som var sat til 14 Øre for Tobakken i lufttørrer Tilstand, sættes op til 15 Øre. Det er en Forhøjelse, men Udvalgets Flertal har ment, at den Fordel, som er forbundet med den Udsættelse, jeg nævnedes, har saa stor Betydning for Tobaksdyrkeren, at han meget vel kan være tjent med at give 1 Øre mere. I Forbindelse dermed er den højtærede Minister gaaet ind paa at udsætte Betalingsfristen for Skatten i 4 Maaneder fra den 31. Marts til den 31. Juli. Det maa jo ogsaa være

en Behagelighed for Dyrkeren, for saa kan han være sikker paa, at han har faaet Pengene for sin Tobak til den Tid og kan have saa meget lettere ved at betale Skatten.

Det første Ændringsforslag gaar ud paa en ganske formel Ændring, nemlig at Ordene „fermenteres eller“ skal udgaa. Udvalgets Formand har nemlig gjort opmærksom paa, at „fermenteres“ ikke er det rette Udtryk her. Den Behandling, som Tobakken undergaar, efter at den er kommet Køberen i Hænde, kan ikke benævnes med, hvad man i Almindelighed forstaaer ved „fermentere“.

Endelig har Flertallet stillet et Forslag under Nr. 3 til § 7. Det hedder i denne Paragraf, at før Opvejningen skal ske, maa Tobakken ikke fraføres den Ejendom, paa hvilken den er avlet. Nu er Forholdet det, at det er meget almindeligt, at Tobakken dyrkes paa lejet Areal. Smaafolk lejer et Stykke Jord af en Gaardmand, og derpaa dyrker de Tobakken. Naar de saa har høstet den, tager de den hjem til deres eget og foretager den Behandling, som den skal undergaa. Den skal jo hænges op til Tørring, syes op, saadan at Søl og Vind kan komme til at virke paa den. Dyrkerne vilde ikke kunne foretage denne Tørring hjemme, dersom Bestemmelsen blev gennemført i den foreslaaede Form, efter hvilken de altsaa ikke maatte føre Tobakken bort fra den Jord, hvorpaa den er dyrket. Jeg antager ikke, at dette Forslag, som vil være af ikke ringe Betydning for mange Tobaksdykere, vil møde nogen Modstand fra den højtærede Ministers Side.

De af Finansministeren stillede Forslag er tiltraadte af alle Udvalgets Medlemmer med Undtagelse af det enkelte Medlem, jeg før nævnedes, og det Forslag, jeg nu omtalte, er stillet af det samme Flertal, paa hvis Vegne jeg da skal anbefale det stillede Ændringsforslag til Vedtagelse og Lovforslaget til videre Fremme.

**Lange:** Naar jeg trods mine Udtalelser ved 1ste Behandling af denne Sag er mellem det store Flertal, som anbefaler Lovforslaget til Vedtagelse med de foreslaaede Ændringer, saa er det naturligvis i første Linie af den Grund, at jeg er en principiel Modstander af Arealbeskatning, og den forlader vi jo og gaar over til Vægtbeskatning ved dette Lovforslag. Maa jeg endvidere udtale her, at den Imødekommen, der er vist fra den